

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Leven volgens de waarheid (deel 1)

De laatste beleidslijnen van
Franciscus' pontificaat

Historiek van de Kapel van het
Allerheiligste Sacrament

Een Retraite-getuigenis

Aankomst
processie van de
Pinksterbedevaart
Chartres-Parijs.

Haat is geen
scheppende kracht.
Alleen liefde creëert.
Lijden zal ons niet
overwinnen, het zal
ons alleen maar doen
smelten en sterken.

Pater Maximiliaan Kolbe

Heilig Hart van Jezus, maak mijn hart aan het Uwe gelijk!

E.H. Louis Bochkoltz

Dierbare gelovigen,

De maand mei was zo gevuld met activiteiten dat het nodig zou zijn geweest om pagina's aan de Monstrans toe te voegen om ze allemaal uitgebreid te illustreren. We danken God voor de vitaliteit van onze priorij en voor de genaden die vele zielen hebben ontvangen door gebeden, H. Missen, bedevaarten, biecht ...

Maar kijk niet alleen naar de foto's van de Monstrans. Lees alle pagina's, geniet van de spirituele lectuur! Lees aandachtig het eerste deel van de pastorale brief van Mgr. Lefebvre in 1961 over de waarheid. We moeten dorsten naar de waarheid, dorsten naar Onze Heer Jezus Christus, "het waarachtige licht, dat alle mensen verlicht, en in de wereld kwam" (Joh. 1, 9).

Neem ook de tijd om het zeer diepgaande en doordachte vraaggesprek met E.H. Pagliarani te lezen over de laatste beleidslijnen van Franciscus' pontificaat, om te begrijpen wat de door het Vaticaan verkondigde synodaliteit betekent en om te lezen hoe onze Algemeen Overste de toekomst van de Priesterbroederschap Sint-Pius X ziet.

Na de meimaand, de maand van Maria, richten we in deze junimaand onze gebeden tot het Heilig Hart van Jezus, tot het Hart van Jezus dat ons zo zeer bemint.

"Hebt elkander lief zoals Ik u heb bemind". (Joh. 15, 12)

Dit omvat alles, het gehele evangelie: "de liefde vult de Wet!" (Rom. 13, 10).

Ik heb u bemind tot de Kribbe, tot het Kruis, tot de Eucharistie toe.

Ik heb u bemind zonder enige verdiensten van u, ondanks al uw tekortkomingen, ondanks uw ellende, nee, zelfs vanwege uw ellende.

Ik heb u bemind met een bevoorkeurende liefde. Ik heb mijn Vader, mijn hemel en mijn engelen verlaten om bij u te kunnen zijn.

Ik heb de rijkdommen van de aarde veracht. Ik ben geboren in de armoede van een stal.

Ik heb u meer bemind dan mijn leven, want mijn leven heb Ik voor u gegeven. Mijn Vader wilde gerechtigheid: Ik wilde slachtoffer zijn; Ik heb mij gesteld tussen zijn gramschap en u.

Voor u werd Ik gekwetst, dodelijk gekwetst uit liefde.

Ik heb u meer bemind dan mijn majesteit. Zie welke beledigingen Ik ondergaan heb. Welke verguizingen, bespuwingen, een spotmantel, geseling en kruisiging ... Voor u heb Ik verduurd kaakslagen, het kruis.

Ik heb de schande op mij geladen om u met glorie te bekleden, Ik, God.

Ik heb u bemind. Ik bemin u. En gij, bemint gij Mij?

Dierbaren, Jezus klopt aan onze deur en Hij wacht, Hij smeekt, en vaak ontvangt Hij als antwoord: "Heer, een ogenblik ... ik heb nog zoveel te doen ... mijn toekomst, mijn belangen, mijn fortuin, wacht nog een beetje". En Jezus blijft maar wachten, lang wachten.

Jezus klopt nog eens en krijgt te horen: "Nog even, ik heb zoveel zorgen, mijn gezondheid, de examens, het schoolfeest, de voetbal, de vakanties, nog even."

En Jezus wacht weer heel lang. Zorgen zijn verdwenen of niet; anderen kwamen in de plaats, er zullen nog examens zijn, het schoolfeest was geslaagd, Antwerp werd voetbalkampioen, de vakanties zijn gepland ... Misschien wordt Jezus nu ontvangen?

Zo dikwijls is voor alles tijd, behalve voor de Koning der Koningen. Laten we onze deur openen voor het Heilig Hart, laten we Hem niet meer wachten aan de poorten van onze ziel. Hij is onze Koning. Hij is Degene die we zullen eren in de straten van Antwerpen tijdens de processie van het Heilig Sacrament op zondag 11 juni. Laten we komen om Hem lief te hebben zoals Hij ons heeft liefgehad.

Heilig Hart van Jezus, maak mijn hart aan het Uwe gelijk!

Leven volgens de waarheid (deel 1)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de zestiende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

De brief van Onze Heilige Vader Paus Johannes XXIII aan de wereld, ter gelegenheid van het feest van Kerstmis, had dit jaar als thema: "De Waarheid".

Het verlangen naar de Waarheid

Wij zouden in ons bisdom willen inhaken op deze zo passende boodschap van Onze Heilige Vader de Paus en uw aandacht willen vestigen, geachte diocesanen, op de noodzaak om de dwalingen en de bronnen van de dwalingen te vluchten, om u met heel uw ziel te hechten aan de waarheid, zoals ze ons is overgeleverd door de Kerk.

Er zijn vele redenen om in onze zielen de zucht naar de waarheid op te wekken. Onze zielen zijn gemaakt voor de waarheid. Ons verstand, de weerspiegeling van de goddelijke Geest, is ons gegeven met het oog op het kennen van de waarheid, om ons het licht ervan te geven, die ons het doel zal aanwijzen, waarop wij gans ons leven moeten oriënteren.

De H Apostel Johannes heeft deze waarheden met diepzinnige gedachten en een aangrijpende welsprekendheid uitgedrukt. Zijn Evangelie, zijn brieven wekken in ons hart een vurig verlangen op om dichterbij dit licht te komen, zoals Nicodemus, zoals de Samaritaanse en heel wat anderen zoals zij. "Het waarachtige licht, dat alle mensen verlicht, kwam in de wereld" (Joh. 1, 9).

Hij is het die ons ook het verhaal vertelt van de blindgeborene en het commentaar van Onze Heer op de blinden. Onze Heer berispt de schriftgeleerden en de Farizeeën, die beweren het licht te zien, de waarheid te bezitten, terwijl zij het zijn die blind zijn. Hij looft diegenen die naar Hem komen als blinden, deze laatsten zullen het Licht zien (Joh. 9, 35 en 39).

Het beeld van zij die naar de Kerk komen, meesteres van de waarheid, met de pretentie om haar hun ideeën en hun opvattingen op te leggen in plaats van naar haar toe te komen met een verstand, dat altijd dorst naar de waarheid en bereid is deze te ontvangen en het vrucht te laten dragen.

Gelukkig zij die zich laven aan de werkelijke bronnen van het licht en die diegenen vermijden die twijfelachtig zijn en afgeraden door de Kerk.

Waarom hebben de zielen zo een groot verlangen naar de waarheid? Dat is omdat de waarheid de werkelijkheid is, zoals Onze Heilige Vader de Paus zegt. Het verstand, dat in de waarheid is, is deelgenoot aan de werkelijkheid van het goddelijk wezen of het geschapen wezen.

De dwaling

Diegene die zich zijn eigen waarheid vormt, leeft in een illusie, in een fantasiewereld. Hij creëert in zijn geest een gedachtenfilm, die enkel maar een schijnwerkelijkheid is. In de irrealiteit leven en vooral zich inspannen om door een fantasierijke geest uit het niets gecreëerde ideeën in de praktijk te brengen, dat is, helaas, de bron van alle kwalen van de mensheid. Het bederf van de gedachten is veel erger dan dat van de zeden... Het schandaal van de zeden is veel beperkter dan het schandaal van de dwalingen. Deze verbreiden zich veel sneller en corrumperen hele volkeren.

De plicht om de dwalingen aan de kaak te stellen

Daarom is de meest dringende plicht van uw

herders, die u de waarheid moeten onderwijzen, om de ziekten van de geest, die de dwalingen zijn, aan u kenbaar te maken. De Kerk houdt niet op de waarheid te verkondigen en bijgevolg te wijzen op de dwaling. Maar, helaas, moet men vaststellen dat veel zielen, zelfs onder de gelovigen, of er zich niet om bekommeren de waarheid te leren kennen of ook nog hun oren sluiten voor de waarschuwingen. En hoezeer is het niet te betreuren, zoals de H Paulus al deed, dat sommigen die de taak gekregen hebben de waarheid te prediken, niet meer de moed hebben haar te verkondigen of haar op een dergelijke dubbelzinnige manier presenteren dat men niet meer weet waar zich de grens tussen waarheid en dwaling bevindt.

Wij willen u, dierbare gelovigen, in de enkele overwegingen die volgen, het gevaar van bepaalde ontwikkelingen uitleggen, zodat u ze zorgvuldig zou kunnen vermijden. Als u zou merken dat zij de uwe zijn, heb dan de moed en de kracht om eraan te verzaken en het ware licht te zoeken daar waar dit gegeven wordt in al zijn zuiverheid.

Dubbelzinnige taal

Alvorens enkele gedachtenstromingen aan te klagen, willen wij uw aandacht vestigen op de manier waarop zij die deze stromingen volgen, zich uitdrukken. Men kan zeggen dat er vandaag een zekere godsdienstige literatuur of één die beweert zich met godsdienst bezit te houden, bestaat, die de vaardigheid bezit om dubbelzinnige woorden te gebruiken of neologismen te vormen, op zulk een manier dat men niet meer weet wat ze juist willen zeggen. Zij die zo schrijven of spreken hopen op die manier de goedkeuring van de Kerk te behouden en tegelijkertijd genoegdoening te geven aan zij die buiten de Kerk staan of haar vervolgen.

Daardoor kan men met de termen vrijheid, humanisme, beschaving, socialisme, paternalisme, collectivisme en wij zouden er nog vele andere aan kunnen toevoegen, het tegenovergestelde zeggen van wat deze woorden betekenen. Men hoedt er zich voor ze te definiëren, de nodige verduidelijkingen te geven. Of men definieert ze ook nog op een nieuwe en persoonlijke wijze zodat men ver verwijderd is van de gebruikelijke betekenis. Waarbij men diegenen die aan deze woorden hun echte betekenis geven, tevreden stelt en men zich rechtvaardigt door hen een volledig andere betekenis te geven.

Deze opvatting van de taal is het teken van het bederf van de gedachten en misschien bij sommigen het teken van een zekere lafheid. Zij is ook het

teken van de zwakke geesten die het licht en de helderheid vrezen.

Hoe talrijk zijn diegenen die een taal gebruiken, waaraan de communisten ons gewend gemaakt hebben en die ontkennen dat zij hun leer aanhangen.

Het gevaar van een dubbelzinnige houding

Deze manier van uitdrukken en denken komt misschien voort uit een goede bedoeling, met name om ten allen prijze te komen tot een verstandhouding met diegenen die van de Kerk verwijderd zijn. In plaats van te zoeken naar de diepere oorzaken van deze verwijdering en de door Onze Heer gegeven middelen hun optimaal effect te laten sorteren, spannen deze goed bedoelende, maar de ware leer van de Kerk niet kennende zielen, zich in, om de afstanden, zowel doctrinaire, morele als sociale, tussen de Kerk en zij die haar miskennen of haar zelfs bestrijden, te verkleinen.

Ten einde nog dichter bij deze mensen te komen, meent men samen met hen al wat hen in de Kerk, terecht of ten onrechte, ouderwets en verwerpelijk lijkt, te moeten bevestigen en uit te vergroten. Daarin zullen zij niet aarzelen om de vijanden van de Kerk bij te vallen.

Door dit doen maken zij zich grote illusies over het resultaat van hun actie. Zij bevestigen alleen maar in hun dwaling zij die onwetend of vijandig zijn tegenover de Kerk, en zij schenken hun het ware licht van de zielen, Onze Heer Jezus Christus en zijn uitverkoren werk, de Kerk, niet.

Zij, die niet zien, verlangen echter innig naar het licht en zij zijn zelf verbaasd om diegenen die normaal hun opvattingen zouden moeten bestrijden, in hun richting te zien komen.

De laatste beleidslijnen van Franciscus' pontificaat

Vraaggesprek met de Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap Sint-Pius X; Opgetekend door FSSPX.Actualités in Menzingen op 5 mei 2023, feest van de Heilige Pius V

FSSPX.Actualités: Mijnheer de Algemeen-Overste, Paus Franciscus heeft onlangs de tiende verjaardag van zijn pontificaat gevierd. Wat is volgens u het opvallendste wat de afgelopen jaren is gebeurd?

E.H. Davide Pagliarani: Naast de twee grote leidmotieven, zijnde de barmhartigheid, in de zin van “algemene amnestie”, en de nieuwe moraal gebaseerd op het respect voor de aarde als “Gemeenschappelijk Huis van de mensheid”, is het onmiskenbaar dat de afgelopen jaren worden gekenmerkt door het idee van de synodaliteit. Dat is geen volkomen nieuw idee, maar Paus Franciscus heeft er wel de belangrijkste as van zijn pontificaat van gemaakt.

Het is een idee dat zo alomtegenwoordig is dat men het uiteindelijk soms is vergeten, hoewel het toch de kwintessens van een voldragen modernisme is. Vanuit ecclesiologisch standpunt wordt de synodale revolutie geacht haar stempel op de Kerk te drukken en de Kerk ingrijpend te veranderen in haar hiërarchische structuur, haar werking en – vooral – het onderricht van het geloof.

Wat zijn de redenen waarom men uiteindelijk de synodaliteit beu is geworden?

Men heeft dat vraagstuk misschien te veel gezien als een Duits of, de juiste verhoudingen in acht genomen, een Belgisch probleem en men is het grotere plaatje uit het oog verloren. Zeker, de Duitsers spelen een bijzondere rol in het synodale proces, maar het bewuste probleem is een Romeins, en dus een allesomvattend, probleem. Anders gezegd: het gaat de hele Kerk aan.

Hoe zou u het synodale proces omschrijven?

Het proces is eerst en vooral een concrete

werkelijkheid, eerder dan een op voorhand omschreven doctrine. Het is een warrige methode, of beter nog een “praxis”, die werd gelanceerd zonder de mogelijke uitkomsten ervan te kennen. Concreet gaat het om het een vastberaden wil om de Kerk ondersteboven te laten werken. De lerende Kerk wordt niet meer beschouwd als de ontvanger van een Openbaring afkomstig van God, waarvan ze de hoedster is, maar als een groep bisschoppen die verbonden is met de Paus, en luistert naar de gelovigen, in het bijzonder de randgroepen, en wel door bijzondere aandacht te besteden aan al wat de zielen die het verst verwijderd zijn, zouden kunnen influisteren. Het is een Kerk waarin de herder schaaap wordt en het schaaap herder wordt.

De onderliggende gedachte is dat God zich niet openbaart via de traditionele kanalen, zijnde de Heilige Schrift en de Traditie, bewaakt door de hiërarchie, maar via de “ervaring van het Godsvolk”. Het is daarom dat het synodale proces is begonnen met een raadpleging van de gelovigen van de bisdommen over de hele wereld. Op grond van die gegevens zijn er samenvattingen gemaakt op het niveau van de bisschoppenconferenties, wat enkele maanden geleden heeft geleid tot de publicatie van een eerste Romeinse samenvatting.

Wat is het belang van die gedachte dat God zich openbaart en zijn Wil laat kennen door de ervaring van het Godsvolk?

Die gedachte ligt aan de basis van het hele modernistische bouwwerk zelf. Sint-Pius X bouwt zijn hele encycliek Pascendi op als een aanklacht tegen dat valse openbaringsbegrip. Als men, in plaats van te verwijzen naar de Heilige Schrift en de Traditie, het geloof verengt tot een ervaring – eerst van het individu, vervolgens van de gemeenschap

wanneer ze wordt gedeeld –, dan stelt men de inhoud van het geloof, en bijgevolg de structuur van de Kerk, bloot aan allerlei mogelijke evoluties. Een ervaring is per definitie gebonden aan een moment, een periode: een werkelijkheid die zich voordoet in de tijd en de geschiedenis, en dus in wezen evoluerend is. Net zoals het leven van elk van ons een beweging inhoudt, en bijgevolg evolueert.

Een dergelijk “ervaringsgeloof” is noodzakelijkerwijs voorbestemd om met de gevoeligheden en de noden van de veranderende tijden mee te evolueren en zal zich voortdurend met nieuwe inhouden “voeden” en tegelijk al wat niet meer actueel zou zijn terzijde schuiven. Zo wordt het geloof een veeleer menselijke werkelijkheid die, net zoals de geschiedenis van de mensheid, verbonden is met steeds nieuwe en veranderende spelings van het lot. Op den duur blijft er niet veel van de eeuwigheid, transcendentie of onveranderlijkheid [van God] meer over. Als er nog wordt gesproken over God en over de Kerk, dan zullen beide werkelijkheden uiteindelijk projecties zijn van wat de ervaring hic et nunc ervan kan maken. De betekenis en het belang van beide termen worden, samen alle andere dogmatische elementen van ons geloof, onvermijdelijk veranderd: ze verdwijnen beetje bij beetje weer in de nevel van wat slechts aards en veranderlijk is. Hun betekenis evolueert met de mensheid en dier ervaring van God. Die gedachte is niet nieuw, maar het synodale proces vormt er een nieuwe loot van door zijn omvang en diepte.

Wat kunt u ons zeggen over die “Romeinse samenvatting” die u hebt vernoemd?

Het gaat om een tekst uit 2022 getiteld “Vergroot de ruimte van uw tent”. Het is een werkdocument voor de reflectie van de bisschoppen tijdens de continentale fase van de synodale weg, namelijk voor de bisschoppen die vergaderen op het niveau van hun respectieve continenten . Die samenvatting wordt voorgesteld als de uitdrukking van de *sensus fidei* der gelovigen en het wordt de bisschoppen aanbevolen haar te lezen als gebed, “met de ogen van een discipel, die er een getuigenis in herkent van de weg van bekering naar een synodale Kerk” . Het is dus op basis van die veronderstelde uitdrukking van de geloofszin der gelovigen dat de herders worden geacht hun gevolgtrekkingen te maken en hun eindbeslissingen te nemen.

Welnu, de inhoud van die tekst, en de suggesties die erin staan, zijn een ramp van begin tot einde. Er staat praktisch niets in wat als een uitdrukking van het katholieke geloof kan worden beschouwd:

de meeste suggesties pleiten integendeel voor een ontbinding van de Kerk in een volkomen nieuwe werkelijkheid. Men kan desnoods begrijpen dat gelovigen, en zelfs priesters – vooral vandaag – rare dingen kunnen beweren, maar het is volstrekt ondenkbaar dat zulke uitspraken werden behouden in een samenvatting die door het Algemeene Secretariaat van de Synode in het Vaticaan is gemaakt.

Zijn er passages van die samenvatting die een diepe indruk op u hebben nagelaten?

Helaas zijn de meeste passages beangstigend, maar er zijn er in het bijzonder twee die mij het hele document goed lijken te verwoorden en, in het bijzonder de wil om, door de Synode, het wezen der Kerk te veranderen. Eerst en vooral wenst men in verband met het gezag uitdrukkelijk de erkenning van een Kerk die ondersteboven werkt, en waarin de lerende Kerk niets meer te leren heeft: “Het is belangrijk een synodaal institutioneel model op te bouwen als een kerkelijk paradigma voor de deconstructie van de piramidale macht die bestuur door een enkel iemand bevoordeelt. De enige legitieme autoriteit in de Kerk moet die van liefde en dienstbaarheid zijn, naar het voorbeeld van de Heer” [Bisschoppenconferentie Argentinië] .

Hier vraagt een mens zich af of men heeft te maken met een ketterij of simpelweg met een leegte die niet kan worden benoemd. De ketter “gelooft” immers nog in iets en kan, zelfs al is het vervormd, nog een kerkbegrip hebben. Hier heeft men te maken met een kerkbegrip dat niet alleen flou, maar ook – om een modieuze term te gebruiken – “fluïde” is. Anders gezegd: er wordt gepleit voor een Kerk zonder doctrine, zonder dogma, zonder geloof, die het voortaan kan stellen zonder gezag dat wat dan ook leert. Alles wordt ontbonden in een geest van liefde en dienst, zonder goed te weten wat dat betekent – als het al iets betekent – of waartoe het moet leiden.

U hebt een tweede passage vermeld die in het bijzonder uw aandacht heeft getrokken ...

Inderdaad, een tweede passage lijkt me de geest van het tekstgeheel goed samen te vatten en, tezelfdertijd, het gevoel eigen aan die laatste pontificaatsjaren: “De wereld heeft behoefte aan een ‘Kerk die erop uittrekt’, die de scheiding tussen gelovigen en niet-gelovigen verwerpt, die naar de mensheid kijkt en haar meer biedt dan een leer of een strategie: een heilservaring, een gepaste reactie op de schreeuw van de mensheid en de natuur” [BC Portugal] . Ik ben ervan overtuigd dat die korte

zin een veel diepere betekenis en een veel grotere draagwijdte heeft dan op het eerste gezicht kan lijken.

De verwerping van het onderscheid tussen gelovigen en niet-gelovigen is zeker knettergek, maar “logisch” in de huidige context: als het geloof geen authentieke bovennatuurlijke werkelijkheid meer is, dan verandert de Kerk zelf, die wordt geacht het [geloof] te bewaren en te verkondigen, in haar bestaansreden en haar zending bij de mensen. Als het geloof immers slechts een ervaring onder andere is, dan is het niet duidelijk waarom zij beter zou zijn noch waarom het algemeen zou moeten worden opgelegd. Anders gezegd: een gevoelservaring kan niet met een absolute waarheid overeenkomen: zij heeft de waarde van een eigen mening, die niet meer de waarheid in de traditionele zin van het woord kan zijn. Dat mondt dan logischerwijze uit in de weigering om tussen gelovigen en niet-gelovigen een onderscheid te maken. Alleen de mensheid, met haar verwachtingen, haar meningen en haar kreten, blijft over, wat als zodanig niets bovennatuurlijks vergt.

De Kerk biedt de mensheid op die manier een lering aan die niet meer overeenstemt met de overdracht van een transcendent Openbaring. Ze ziet zich verengd tot het verkondigen van een verminderd, vernatuurlijkt “evangelie”, een doodgewoon boek ter bezinning en vertroosting, geschikt voor iedereen zonder onderscheid. In dat opzicht valt het te begrijpen hoe de nieuwe ecologistische theologie en moraal van *Laudatio si'* worden verkondigd aan een mensheid die men niet meer wil bekeren, en waarin men geen onderscheid meer maakt tussen gelovigen en ongelovigen.

In de media valt de aandacht op die door de Synode wordt besteed aan partnerschappen tussen personen van hetzelfde geslacht. Hoe ziet u dat vraagstuk?

Het valt niet te ontkennen dat de wereldwijde druk die op dat vlak wordt uitgeoefend weerklank vindt in het synodale proces. Er wordt van de Kerk verlangd dat ze welwillender en aandachtiger is voor de affectieve noden van die personen, vooral nadat de deuren werden opengezet met de apostolische Exhortatie *Amoris laetitia*. Het is een van de onderwerpen waarvan het meest wordt verwacht. De indruk die men krijgt als men de gebeurtenissen volgt, is dat enerzijds het gezag van de Kerk herinnert aan het principe dat zulke koppels niet kunnen worden gezegend – dat is wat er bijvoorbeeld is gebeurd met het antwoord van de Dicasterie voor de Geloofsleer van maart 2021.

Anderzijds werden zulke koppels bij meerdere gelegenheden gezegend: sommige hebben zich naar de Kerk begeven om een zegening te krijgen na een burgerlijk huwelijk in het gemeente- of stadhuis.

Enkele maanden geleden hebben de Vlaams-Belgische bisschoppen zelfs een officieel ritueel gepubliceerd om die koppels te zegenen, een nieuw initiatief waarop het Vaticaan tot dusver nog niet heeft gereageerd. Volgens de bisschop van Antwerpen zou de Paus zelfs op de hoogte zijn geweest en hebben beslist om te laten begaan. Op dezelfde wijze stellen de Duitsers voor om aanzienlijke en openlijk revolutionaire stappen voorwaarts te zetten op dat vlak. Dat alles lokt onvermijdelijk reacties uit bij een deel van de bisschoppen en de gelovigen, terwijl heel wat onder hen zich ermee tevredenstellen de zaken passief gade te slaan.

Zowel op dit vlak als op andere ontstaan er zo een dialectiek en een verwarring, waardoor uiteraard iedereen uiteindelijk van het gezag verwacht dat het zich uitspreekt ... Dat [gezag] heeft voortaan alle vrijheid om af te remmen wat te voorbarig lijkt, maar tegelijkertijd voorop te gaan en zaken toe te staan die, beetje bij beetje, tot de zeden en gewoonten gaan behoren. Soms wordt de traditionele doctrine voor de geest gehaald en zelfs als onveranderlijk omschreven, wat de conservatieven geruststelt. Maar men plaatst de pastorale noden van bijzondere gevallen voorop en past een “wonderbaarlijke” barmhartigheid toe die het onverzoenlijke verzoent. In werkelijkheid worden de traditionele morele beginselen, net zoals het geloof, zo in vrije keuzemogelijkheden veranderd. Dat kenmerkt een manier van gezagsuitoefening die niet meer wordt geleid door transcendent beginselen, maar die gevoelig is voor de verwachtingen van het moment, en vastbesloten is ze in te lossen bij een gelegenheid die zuiver pragmatisch wordt beoordeeld.

Welnu, we moeten beseffen dat dat alles niet ophoudt op een bepaald punt. Die manier van gezagsuitoefening ondergaat hetzelfde mechanisme waardoor ook de moderne democratieën worden beheerst: iets wat vandaag niet kan worden goedgekeurd zal het morgen worden, wanneer de omstandigheden door dezelfde dialectiek, door nieuwe druk en door nieuwe precedentes voldoende rijp zullen zijn en de geesten voldoende voorbereid. Dat is een korte beschrijving van het mechanisme dat door de synodaliteit in gang is gezet; en de verklaring waarom we voor de meest uitgewerkte versie van het modernisme staan.

Onlangs heeft Paus Franciscus er in een rescript aan herinnerd dat elke nieuwe priester die de tridentijnse mis zou willen celebreren de uitdrukkelijke toelating van de Heilige Stoel moet krijgen. Bovendien is de toelating van de Heilige Stoel ook nog eens nodig om een tridentijnse mis in een parochiekerk toe te laten. Hoe beoordeelt u die maatregelen?

Ik denk dat men geen grote deskundige in die materie hoeft te zijn om daarin de openlijke wil te zien om met de tridentijnse mis af te rekenen. Dat rescript van februari 2023 heeft, net zoals de apostolische brief *Desiderio desideravi* van 2022, tot doel om zowel het gebruik van het traditionele missaal zoveel mogelijk te beperken als iedereen die het zou willen gebruiken af te schrikken. In zulke omstandigheden zie ik moeilijk nog een jonge priester de moed hebben om zich tot de Heilige Stoel te wenden en toelating te vragen om de tridentijnse mis te celebreren. Of men het nu wil of niet, sinds het *Motu proprio Traditionis Custodes* is die mis zo goed als verboden in de Kerk; zoals kardinaal Roche onlangs nog in herinnering bracht: “de theologie van de Kerk is veranderd” met het Concilie [Vaticanum II], en bijgevolg ook de liturgie, aangezien zij de uitdrukking ervan is.

In dat klimaat beleven de leden van de zogeheten *Ecclesia-Dei*-instellingen een moment van verwachting en ongerustheid. We horen zeggen dat er binnenkort een nieuw pauselijk document over hen zou verschijnen. Wat kunt u daarover zeggen?

Ik heb helemaal geen weet van een dergelijk document, maar ik denk dat een priester zijn priesterschap niet op een volwaardige manier kan beleven als hij aanvaardt dat het zwaard van Damocles voortdurend boven zijn hoofd hangt; bovendien kan hij niet sereen leven als hij onophoudelijk het minste gerucht dient op te vangen. Een priester wordt geacht zijn mis te beleven zonder zich af te vragen of hij morgen nog toelating zal krijgen van zijn oversten. Hij moet ervoor zorgen dat de zielen kunnen deelhebben aan de schatten die hij uitdeelt, zonder voortdurend met de vrees te leven dat hij er zelf van kan worden beroofd, of in de verwachting van een mirakel dat hem bevrijdt uit de hachelijke situatie waarin hij zich bevindt. Ik denk dat de Voorzienigheid dat niet wil.

Daarnaast leven de leden van deze instituten, zoals veel priesters die de tridentijnse ritus wensen op te dragen, in een zodanige vrees dat ze zichzelf tot stilzwijgen veroordelen ten aanzien van de huidige toestand van het kerkelijk leven: want de dag dat ze enkele voorbehouden zouden willen

maken tegen wat er vandaag gebeurt, weten ze heel goed dat het zwaard van Damocles zou kunnen vallen. Kardinaal Roche staat klaar om er hen elk moment aan te herinneren. Ik zeg dat in alle naastenliefde: die toestand lokt een permanente tweedeling uit tussen liturgie en doctrine, wat het risico met zich meebrengt dat die priesters in ontgoocheling zullen leven, en blijvend verlamd zullen zijn in de noodzakelijke publieke belijdenis van hun geloof. Daarom gaat de reactie tegen de gekheden van de synodale beweging, in sommige landen, niet langer uit van kringen die gehecht zijn aan het gebruik van het traditionele missaal.

Hoe ziet u de toekomst van de Broederschap Pius X?

Ik zie haar volledig in het verlengde van wat ze tot nu toe is geweest. Ze moet zich bezorgd tonen om de huidige toestand van de Kerk, zonder daarom te veel belang te stellen in geruchten, in wat deze of gene kardinaal vertrouwelijk zou hebben gezegd aan deze of gene seminarist, wat zou kunnen gebeuren, wat ons zou kunnen overkomen ... We moeten daarboven leven.

Voor het wel van de Kerk moet de Broederschap de volledige vrijheid om de traditionele liturgie te celebreren bewaren en waarborgen. Tegelijk moet de Broederschap het behoud van de traditionele theologie die met die liturgie gepaard gaat blijven verzekeren. Een katholiek die nog helder van geest is, zou niet mogen verzaken aan die doctrine: de verandering daarvan in de loop van het Concilie is inderdaad – om kardinaal Roche te parafaseren – de inspiratiebron van de nieuwe mis geweest. Wij hebben de plicht om zowel het ene als het andere te behouden, met de volle vrijheid om ons te verzetten tegen dwalingen en tegen hen die dwalingen onderwijzen.

Tegelijk moeten we ons er vandaag méér dan ooit van bewust zijn dat de traditionele eredienst van de Kerk gepaard gaat met een levenswandel waarvan we niet het recht hebben de morele beginselen te veranderen. In het middelpunt van onze godsdienst heeft God het Kruis en het Offer geplant. Niemand kan worden gered zonder het Kruis noch zonder het Offer, door uit naam van een valse liefde en een valse barmhartigheid allerlei verschrikkingen te aanvaarden. Er is slechts één liefde die zuivert, omdat er slechts één ware liefde is: die van het Kruis, die van de Verlossing; die welke Onze Heer ons heeft getoond, die Hij ons meedeelt, en die hij verkoos naastenliefde te noemen. Maar die liefde kan niet bestaan zonder geloof noch zonder hen die het onderwijzen.

01.05.2023

EEN BUITENGEWONE DAG!

De jaarlijkse bedevaart van onze priorij begon dit jaar in de abdij van Bois-Seigneur-Isaak, waar EH. Verlinden een plechtige Mis opdroeg, omringd door zijn twee assistenten, terwijl de Broeder zong!

Na een picknick in de kloostertuin verzamelden de kinderen zich onder de vlag van de Eucharistische Kruistocht, terwijl de volwassenen luisterden naar het verhaal van Onze-Lieve-Vrouw van Halle en baden voor de relikwieën van het klooster.

De 9 km lange wandeling naar de Sint Martinusbasiliek in Halle begon met een hevige regenbui, maar de regen hield niet lang aan en in de stralende zon verbaasde men zich in de kleine Mariastad om meer dan honderd pelgrims te horen zingen in haar middeleeuwse straten.

Onze gebeden bleven weerklinken aan de voeten van de Maagd, "die de kanonskogels tegenhield", voordat we naar de "Mariahof" gingen om de beste pannenkoeken van het land te proeven: die van de Broeder (men moest vóór de kinderen aankomen om ze te proeven...)!
Deo gratias voor een heerlijke dag!

Gezinsdag & Parochiebedevaart

SPELEN – ZINGEN – KAMPVUUR – CATECHISMUS

E.K. – ZOMER KER KAMP

€130
PER KIND

30 JULI – 10 AUGUSTUS

EK-ZOMERKAMP 2023 TE NUENEN

INSCHRIJVEN

MEDISCHE FICHE

VRAGEN?

VLAANDEREN: E.H. DE BRUYN

– HEMELSTRAAT.EK@FSSPX.EMAIL

NEDERLAND: E.H. DE CLERCQ

– M.DECLERCQ@FSSPX.EMAIL

ONLINE INSCHRIJVEN

Schatkisten april E.K.-Vlaanderen — E.K.-aalmoezenier Vlaanderen: E.H. De Bruyn

	aantal schatkisten	dagelijkse toewijding	Heilige Mis	Heilige Comm.	geest. Comm.	offers	tientjes	bezoek Aller-heiligste	meditatie	goed voorbeeld	puntje
TOTAAL	19	449	80	69	134	1344	1356	69	112	612	231

>>> **Puntje juni:** Het gebed voor de heiliging van de priesters! >>> **contact:** hemelstraat.ek@fsspx.be

Fotoalbum Mei 2023

1

2

3

4

5

1-2: MI-opname

3: Districtuistap naar de Deltawerken (NL)

4: De kinderen van de FSSPX-school van Camblain-l'abbé (Noord-FR) bezoeken Antwerpen tijdens hun recollectie, gepredikt in onze Priorij, voor hun Plechtige Communie.

5: JKI Vlaamse kermis

6: Conferentie van dhr. M. Bauwens over de H. L-M Grignon de Montfort

7: Mariahulde in de wijk

8-9: Eerste H. Communie

10: De dappere Nederlandstalige kinderen tijdens de Pinksterbedevaart

11: Een deel van de 117 deelnemers van de Benelux voor Chartres-Parijs

6

7

8

9

10

11

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

In de volgende afleveringen van deze rubriek wordt aansluitend op de bespreking van de glasramen uit de vorige afleveringen verder ingegaan op de interieurelementen en het meubilair van de kapel. Deze werden nog op ambachtelijke wijze gemaakt. Verder bespreek ik graag kort de carrières van de betreffende kunstenaars, zonder wie deze kapel nooit de parel zou zijn geworden die zij vandaag is! Zoals we van opdrachtgeefster Anna de Meeûs ondertussen wel kunnen verwachten, waren de meeste van deze ambachtsslui niet de eerste de besten. Zij vormden een équipe van bekwame vaklieden onder leiding van de grondlegger van de Belgische neogotiek, Jean-Baptiste Béthune (1821-1894).

Béthune onderrichtte de vaklieden persoonlijk in de oude technieken en leidde hen op tot zijn vaste medewerkers. De meeste van deze kunstenaars vestigden zich rond het kasteel van Joseph de Hemptinne te Maaltebrugge, waar ze een kunstenaarskolonie vormden.

Het grootste deel van de interieurelementen dateert uit de beginperiode van de kapel, van kort na 1890, andere elementen zijn later toegevoegd. In totaal is er sprake van drie interieurfasen. Op basis van de oudst gekende foto van de kapel en uit archiefstukken is na te gaan welke interieurelementen origineel zijn en dewelke later werden toegevoegd. Tot deze eerste interieurfase behoren met zekerheid de bevloering, de houten koorafsluiting met Calvarie, de biechtstoelen en de preekstoel. Daarnaast behoorden ook de beelden van Maria en de Heilige Antonius van Padua (links en rechts vooraan in de middenbeuk) tot de originele aankleding van het interieur, alsook het hoofdaltaar met vier bijhorende kandelaars op sokkels en de houten communiebank. Tot slot zijn ook de zijaltaren met bijhorende muurschilderingen

van Maria Boodschap (links) en de Emmaüsgangers (rechts) origineel. De muren van de middenbeuk waren oorspronkelijk niet gepolychromeerd. Enkel de zuilen en het gewelf hadden kleur.

De vloer bestaat uit keramische tegels met een leliemotief in ruitpatroon gelegd. Architect Storidiau was erg geïnspireerd door de Florentijnse renaissance-architectuur. Verwijst de lelie in de vloer naar het symbool van de stad Florence of is het de Franse lelie die wie hierin moeten herkennen? De lelie staat echter ook symbool voor Maria, voor de zuiverheid en de maagdelijkheid.

De houten koorafsluiting

Wat opvalt op de historische foto is de oorspronkelijke eikenhouten koorafsluiting waar zich vandaag de communiebank bevindt. Boven de bovenbalk van de afsluiting hing de sculptuur van de gekruisigde Christus. Langs weerszijden onder het kruis stonden de beelden van Johannes en Maria (Calvarie). De koorafsluiting en de sculpturen van Johannes en Maria zijn niet meer in de kapel aanwezig, maar het levensgrote kruisbeeld hangt nog wel op de oorspronkelijke plaats. De afsluiting op zich werd vervaardigd door de gebroeders de Clerck voor een kostprijs van 1500 Belgische frank of 38 euro. De gepolychromeerde beelden op de afsluiting uit rood sparrenhout uit Riga werden gemaakt in het atelier Bressers-Blanchaert voor een kleine 800 BEF of 20 euro). In 1994 werd het gepolychromeerde kruisbeeld gerestaureerd door A. Van Bortel.

Uit het archief van de Zusters van Gedurige aanbidding in Maalbeek is geweten dat Anna de Meeûs ook een ontwerp gevraagd heeft bij atelier Bressers voor een baldakijn voor het standbeeld van het Heilig Hart.

Interieurfoto van de kapel uit 1899

De gebroeders De Clerck realiseerden de houten koorafsluiting. De broers Edmond, Octaaf en Julius waren beeldhouwers en kunstschrijnwerkers die werkzaam waren in Merelbeke. Zij volgden hun opleiding aan het Sint-Lucasinstituut van Gent, waar zij enkele prijzen behaalden. Zij werden de voornaamste protagonisten van de zogenaamde Sint-Lucasschool in Merelbeke. Geselecteerde leerlingen van de school kregen de kans om avondles tekenen en beeldhouwen te volgen, waarna ze als leerjongens in het atelier van de broers verder werden opgeleid tot timmerman of houtsnijder. Op de wereldtentoonstelling in Antwerpen in 1885 kregen de broers een erediploma, waarna zij in de volgende jaren ook exposeerden. In hun atelier vervaardigden zij zowel burgerlijk als kerkelijk meubilair, alsook fantasie- en geschenkartikelen. De productie van het atelier was vooral gericht op export. Edmond was gildebroeder en Octaaf lid van het Gilde van Sint-Lucas en Sint-Jozef.

De calvariebeelden en het levensgrote kruisbeeld werden gesculpteerd door beeldhouwer Léopold Blanchaert (1832-1913). Hij was de zoon van een schrijnwerker en de broer van Leonard. Vanaf 1859 werkte hij regelmatig samen met Béthune waarna hij zijn atelier van Heusden overbracht naar Maaltebrugge. Hij werkte er nauw samen met het Sint-Jozefinstituut waarvan de weeskinderen als leerjongens bij hem in het atelier geplaatst werden. Samen met zijn broer en de schilder

Adrien Bressers werden zij uitvoerders van Béthunes ontwerpen en werkten mee aan zijn meest prestigieuze realisaties, zoals die van het kasteel van Caloen te Loppem, de parochiekerk te Vivenkapelle en de abdij van Maredsous. Het atelier Blanchaert-Bressers “Sculpture et statuaire exclusivement en style moyen âge” nam vanaf 1885 deel aan Sint-Lucastentoonstellingen. Verder was hij erelid van het Gilde van Sint-Lucas en Sint-Jozef en lid van het Sint-Thomas en Sint-Lucas Gilde.

Léon Bressers (1865-1947) zorgde voor de beschildering in kleur van de beelden. Hij was actief als kunstschilder, decoratieschilder en porseleinschilder en was werkzaam in Gent en Maaltebrugge. Hij ging in de leer bij zijn vader Adrien Hubert Bressers en vervolgde zijn opleiding aan het Sint-Lucasinstituut te Gent, waar hij in 1885 de tweede prijs behaalde in de schilderkunst. Hij legde zich vooral toe op de realisatie en de restauratie van muurschilderingen waarover hij onder meer over publiceerde. De activiteiten van het atelier Blanchaert-Bressers zette hij verder, ook in de specialiteit van de porseleinschilderkunst. Later liet hij zijn zaak over aan zijn zoon Adrien Frans (1897-1986), die architect was en zich beperkte tot bouw- en restauratieprojecten. Léon Bressers was eveneens lid van de Gilden van Sint-Thomas en Sint-Lucas en die van Sint-Lucas en Sint-Jozef.

Over de biechtstoelen centraal aan weerszijden van de middenbeuk zijn geen bijzonderheden te vermelden.

De preekstoel is gemaakt uit eikenhout en is te bereiken via een deuropening naar het koor, achter de linker biechtstoel. Van links naar rechts ziet men de vier evangelisten elk met hun symbool of levend wezen, die de grondvesten van de wereld bewaken en centraal de figuur van Christus. Uiterst links bevindt zich Lucas met een stierenkop aan zijn voeten, Johannes met de adelaar, Christus op wolken, Marcus met de leeuw en Mattheüs met een engel.

BRONNEN

- Law Y.L., Thesisonderzoek, Bouwhistorisch onderzoek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament, Antwerpen, 2007-2008, p.72-75, 80, 83, 113, 124, 126-127.

Een Retraite-getuigenis

De geestelijke oefeningen van Sint-Ignatius ...
Wat een ongelooflijke ervaring!

Anonieme retraitant uit de Hemelstraat van het voorbije jaar

Ik had al zo vaak gehoord: “Gij zult het zien, de oefeningen van Sint-Ignatius kunnen een leven veranderen en iemand omvormen. Deze retraites begunsten de genade van bekering. Geven licht voor het nemen van belangrijke beslissingen aan hen die deze geestelijke oefeningen volgen. Ondanks een diepe hopeloosheid, sterkt de onthechting van aardse zaken voor Onze Heer ons en geeft ons vertrouwen in de toekomst. Situaties die soms als onoplosbaar, traumatisch en hopeloos worden beschouwd, kunnen tijdens deze bijzondere tijd van gebed worden opgelost. Doe het één keer en u zult zien ...”

Dit zijn zinnen die ik al vaker had gehoord, maar dacht ik dat dit alles mogelijk was? Zeker, diep van binnen geloofde ik erin en had ik deze geestelijke steun juist in deze fase van mijn leven hard nodig, maar plotseling kwam een geloofscrisis mijn leventje verduisteren. Deze nacht van de zintuigen en van de geest nam mijn goddelijke hoop, vreugde, rust, hoop en innerlijke vrede volledig weg en gaf mijn ziel gedurende vele, vele maanden geen rust. Ondanks de soms bedrieglijke schijn, wat een storm in mijn innerlijke burcht. Alles wat zo onfeilbaar had geleken in zaken van geloof en leer was nu als verdampt. Deze omstandigheden leken mij absoluut onverenigbaar met een vijfdaagse retraite met alleen stilte, gebed en meditatie als begeleiders, in zo'n onrustig hart. En hoe verkeerd was ik ... Net nadat ik de priesters had gebeld om hen te waarschuwen dat ik onder zulke omstandigheden niet aan de retraite kon deelnemen, besloot ik van gedachten te veranderen, me opnieuw in te schrijven en toch te gaan.

Hoewel deze verleidingen tegen het geloof mijn gebed zo zwaar maakten, volgde ik de voorgestelde oefeningen met heel mijn hart, niet gelovend in wat ik deed, maar ze zo oprecht en trouw mogelijk nalevend. Al na drie dagen kreeg ik antwoord!

Wat een wonder ... Wat een genade ... Wat een weldaad en wat een vreugde ... Deze periode van zuivering door de Goede God en deze opheldering in de duisternis waren een groot keerpunt in mijn leven. Ik dank Ons Heer nog elke dag dat hij mij met zoveel genaden ondersteunde in deze geestelijke en persoonlijke beproevingen. Help uzelf en de Hemel zal u helpen. Laten we onze tijd niet verspillen en ons overgeven aan zijn Goddelijke Voorzienigheid.

Beste lezer, lees de eerste paragraaf nog eens en vertrouw op Onze Heer. Want ja, een leven kan volledig veranderen, ja u komt er omgevormd en gesterkt uit, ondanks de bekeringen en de soms zeer verwarrende gebeurtenissen in uw leven. Vertrouw op mijn ervaring en schrijf u in! Wat zijn vijf dagen in een mensenleven vergeleken met de eeuwigheid?

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat, 23 2018 Antwerpen
hemelstraat.info@fsspx.be

**Geestelijke Oefeningen
van Sint-Ignatius**

Schrijf u voor de volgende geestelijke oefeningen
in op onze website fsspx.be/nl of bij uw priesters!

MA 24/07 – ZA 29/07

Gepredikt door EE.HH. Verlinden & Huysegems.

Aankondigingen

ZO
11.06

Sacramentsprocessie te Antwerpen

WO
14.06

Militia Immaculatæ voor mannen

Bijeenkomst MI in Bierbeek

- H. Mis om 20.00 u.
- Voordracht: 'Godfried van Bouillon en de eerste kruistocht'

ZO
18.06

JKI-bijeenkomst

ZA
24.06

Parochiepicknick van de Sint-Amanduskapel bij de familie Vermaerke

ZO
02.07

Fietsbedevaart naar Compostella

Tot zaterdag 15 juli.

Info: br.renemarkia@fsspx.email

ZO
30.07

EK-Zomerkamp

Tot donderdag 10 augustus.

ZO
26.08

Bedevaart Gorcum-Briele

Tot 27 augustus.

Geloofsverdieping

Iedere 2de en 4de donderdag van de maand:

18u tot 19u

Interesse: j.debruyne@fsspx.email

Retraites

Geestelijke oefeningen

- Ma 24/07 – Za 29/07

Mariale retraite

- 11/09 – 16/09

ZA
16.09

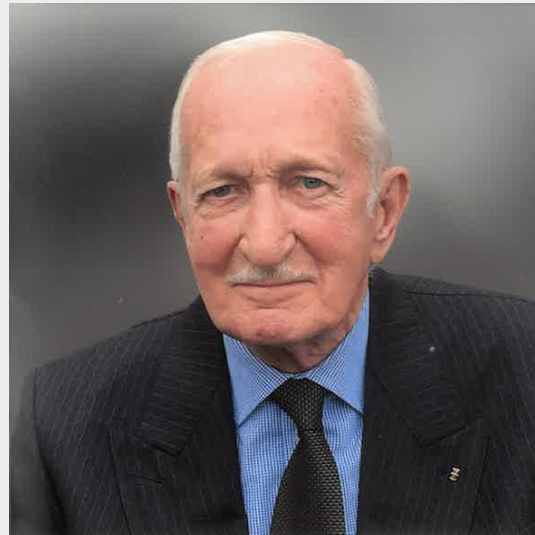
Sportdag te Bonheiden

VR
27.10

Gezinsweekend te Helvoirt (NL)

Tot 29 oktober – kosten: €250 per gezin

Info: jacintha_groot@live.nl

dhr. Tristan Dauwe

10 juli 1938 – 1 mei 2023

Sint-Amanduskapel Gent

PAROCHIEMAALTIJD
FAMILIEPICKNICK

15.00 u.
Rozenhoedje

15.30 u.
H. Mis

Spelen
& quiz

17.30 u.
Picknick

ZATERDAG 24 JUNI

ADRES: BIJ DE FAMILIE VERMAERKE
RUE DOCTEUR ANDRÉ 131 - 7890 ELLEZELLES

Iedereen brengt eigen eten mee, ter gemeenschappelijke bankettafel!
Info: [E.H. Louis Bochkoltz \(l.bochkoltz@fsspx.email\)](mailto:E.H.Louis.Bochkoltz@fsspx.email)

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbedding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

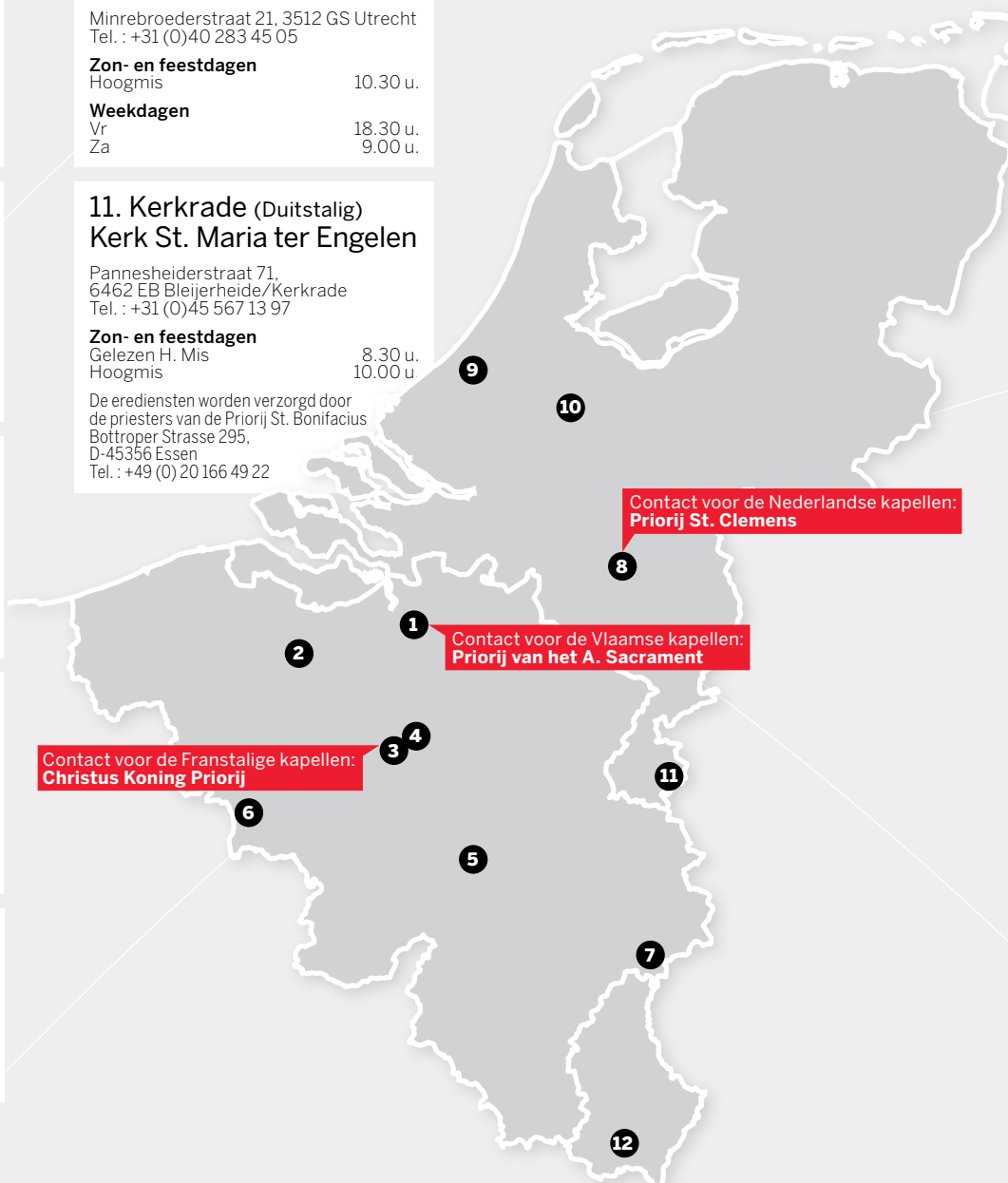
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Woord van de Prior

Beste Vrienden en Weldoeners,

Op 15 augustus, feest van Maria Tenhemelopneming, verwelkomen wij E.H. Louis Bochkoltz als de nieuwe Prior van onze Priorij van het Allerheiligste Sacrament en Kapel van de Hemelstraat. Ikzelf, werd benoemd tot medewerker van E. H. Bochkoltz en blijf dus hier in Antwerpen. Zelf ben ik meer dan tevreden met deze twee benoemingen.

Ik hoef E.H. Bochkoltz niet voor te stellen. Zijn apostolische dynamiek en zielenijver voor het Huis van God en onze Priesterbroederschap Sint-Pius X is u en mij welbekend. Hij weet hoe alles hier reilt en zeilt en wat al dan niet een nieuw elan moet krijgen. Zijn missionaris-ervaring was al en is een meerwaarde voor onze Priorij.

De Goede God houdt verder alles in zijn hand en verwacht van ons alleen vertrouwen in zijn vaderlijke bezorgdheid. De Moeder Gods van Haar kant zal wel de puntjes op de 'i' blijven plaatsen.

Mij blijft er nu nog over u allen te danken voor uw gebed en financiële ondersteuning welke ik als Prior mocht ondervinden van uwentwege tijdens mijn tweede ambtstermijn in de Hemelstraat.

Op 15 augustus zou ik graag hebben dat u alles in het werk stelt om hier naar de Hoogmis, om 10 u., te komen en daarna naar de tuin voor de receptie ter verwelkoming van EH. Louis Bochkoltz als onze nieuwe Prior.

Eerwaarde Joseph Verlinden

Augustus 2009: eerste benoeming. Augustus 2023: omwisseling van prior.

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.